

INDIJA, LUDHIANA- julij 2017

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

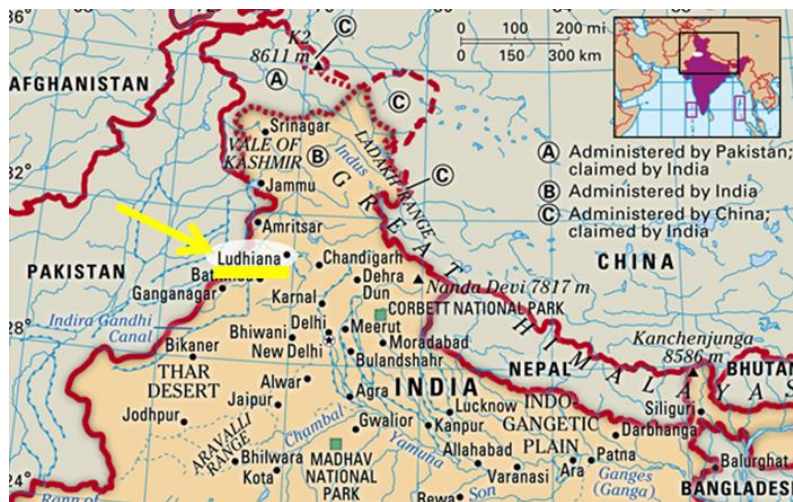
Eva Ušeničnik, 5. letnik, eva.usenicnik@gmail.com

Čas izmenjave:

od 3. 7. do 28. 7. 2017

Kraj izmenjave

Ludhiana leži na severu Indije v zvezni državi Punjab. Mesto naj bi bilo eno bolj razvitih v Indiji, je bilo pa še pred parimi leti četrto najbolj onesnaženo mesto na svetu (pač nikol ne vidiš sonca, ker je tolk »prahu« v zraku). Zraven Punjaba je pa tudi Rajasthan, kjer poteka 5-dnevni izlet oz. socialni program, tako da ti za to ni treba potovati čez celo Indijo.

zemljevid severne Indije in lokacija Ludhiane

Viza

Vizo brez problema dobiš preko interneta (<https://indianvisaonline.gov.in/evisa/tvoa.html>). Jaz sem zaprosila kar za turistično e-vizo. Je pa tako, da te tam na letališču v New Delhi-ju še vedno ful izprašajo in načeloma ni nujno, da če imaš e-viso, zihr lahko vstopaš v državo (p.s.: za vstop morate navest točen naslov, kje boste stanovali..tut če mislite potovat okrog, morate pač en naslov tam povedat).

Zdravje

Zelo priporočljivo se je cepiti za hepA (+ hepB, če slučajno kdo še ni) in tifus. Za antimalarike se pa jaz nisem odločila, ker je Ludhiana na zemljevidu označena kot območje nizkega tveganja (vsi študentje na izmenjavi smo bili brez, tudi tisti, ki so izbrali bolj južne dele Indije).

Varnost

Nikoli nisem imela občutka, da bi bila v kakršnikoli nevarnosti, so pa določena »pravila«, ki naj bi se jih držali (še posebej punce). Pač nisi razgaljen, čeprav je bilo v juliju tudi 55 stopinj, ne hodiš ponoči sam naokrog oz. na splošno se nikamor ne hodiš peš, ker itak ni pločnikov, promet je pa res nevaren (kolega iz Mehike je takoj prvi dan zbil motor), tako da domačini imajo vsi avtomobile in tudi samo 100m ne prehodijo, ampak se raje zapeljejo. Imajo pa za vstop v nakupovalne centre enak postopek, kot na letališču, se pravi greš skozi x-ray in te malo pretipajo (tko da tam noter si zihra na varnem;D).

Denar

Glede denarja imaš pač standardni dve možnosti; lahko prineseš dolarje in tam zamenjaš v rupije, lahko pa dviguješ na bankomatih. Jaz osebno na potovanjih zmeraj raje dvigujem na avtomatih, da ti ni treba toliko denarja sabo nositi; sploh z rupiji imaš kar problem, ker je taka velika razlika v vrednosti in dobiš za malo dolarjev zelo veliko neke »solate« in je res nepraktično.

Prevoz

Tja prideš z letalom. Jaz sem letela iz Zagreba preko Dubaja v New Delhi in potem še lokalni let v Chandigarh, ki je najbližje letališče Ludhiani. Tja me je prišel iskat moj kontakt, ki mi je bil dodeljen, in sva se potem še z avtom vozila slabe tri ure do doma oz. oni temu rečejo hostel. Jaz sem let rezervirala preko Skyscannerja, stal me je pa približno 780€, ker sem kupila dokaj pozno (slab mesec pred odhodom so mi zamenjali mesto izmenjave). Lahko greš z letalom tudi samo do New Delhi-ja in potem z vlakom ali pa avtobusom do Ludhiane, ampak domačini so nam na splošno odsvetovali uporabo javnega prevoza; ne ker bi bilo nevarno, ampak ker se naj bi težko znašel kam moraš iti, ker številke peronov skos menjajo in hitro zgrešiš svoj vlak/avtobus.

Komunikacija pred izmenjavo

Dodeljena ti je kontaktna oseba, kateri pošlješ mail in ti res odgovori na vsa vprašanja. Se pa tam vsi raje pogovarjajo preko WhatsApp-a, tako da prej ali slej dobiš njihovo številko in je komunikacija še bolj ažurna.

Sprejem s strani tujih študentov

Kot sem že omenila zgoraj, so me prišli iskat na letališče in me peljali v Ludhiano. Tam so res vse naredili namesto mene: vso registracijo v bolnici, prijavo izmenjave na policijo (menda standardni postopek), prihod na pravi oddelek, predstavitev mentorju ... Vsaj jaz sem imela tako srečo, da je bila kontaktna oseba cel mesec vsak dan z mano in mi nikoli ni bilo treba skrbeti za birokracijo. Vsi tuji študentje in cel kup lokalnih študentov smo tudi vsak večer šli skupaj na večerjo, ob vikendih pa na izlete (včasih tudi med tednom ;D)...pač res je poskrbljeno zate!

Nastanitev

Bivala sem v domu (oz. »hostlu«). Fantje in punce živijo v ločenih hostlih. Za punce je bil ta ravno na novo zgrajen in je bil res lep in čist, edino malo sitno se je bilo zjutraj v bolnico voziti z avtobusom, ker pelje samo enkrat ob 8.00, se pravi ga res ne smeš zamuditi. Smo se pa čez čas znašli in smo se začeli voziti z Ubrrom, ki tam res odlično deluje (res vam priporočam, da si naložite to aplikacijo, ker se samo tako lahko premikaš po mestu - kot sem že omenila, peš ne moreš nikamor. Vsekakor lahko greš tudi z rikšo, samo malo vroče ti je v njih, medtem ko je uber klimatiziran;D). Hostel za fante je pa čisto zraven bolnice, so mi pa kolegi povedali, da je na žalost dokaj umazan in neudoben.

Imaš pa svojo sobo in skupne kopalnice, jedilnico in celo fitness.

Edina stvar, ki je mene res motila, je ta, da imaš na vhodu v hostel 24-urno varovanje in se moraš vsakič, ko greš in prideš, vpisati (to je samo v ženskem hostlu). Napisati moraš tudi kam greš in točno uro odhoda in prihoda. Načeloma moraš priti nazaj v hostel do 21h, če hočeš priti kasneje, rabiš dovoljenje od »warden« in po 23h načeloma sploh ne smeš priti. Vam bodo pa lokalne študentke povedale, kako se da it malo okrog teh pravil ;).

SCOPE
Professional Exchange

SCORE
Research Exchange

brezplačen avtobus na poti v bolnico, namenjen le študentom

novozgrajen ženski hostel

Prehrana

Pripadajo ti trije topli obroki na dan. V skupni jedilnici imaš osebje, ki vsak dan skuha osnovni meni, lahko ti pa tudi kaj ekstra pripravijo, ampak se moraš malo znajti z razlago, ker ne govorijo angleško. Jaz sem tam jedla samo zajtrk, kosilo sem izpustila ali pa sem ga jedla s kirurgi v zdravniški sobi, odvisno od sporeda operacij, za večerjo so pa po navadi poskrbeli lokalni študentje in nas peljali v tradicionalne indijske restavracije. Drugač, če slučajno nisi oboževalec pekoče hrane, lahko v nakupovalnih centrih dobiš vse standard hitre hrane (Burger King, Subway, Pizza Hut...).

Voda iz pipe pa itak ni pitna in jo kupuješ v plastenkah.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Delala sem na oddelku za kardiorakalno kirurgijo v Hero Heart Institute, ta pa spada pod DMC Hospital. To je bogata privat bolnica in zglada zelo podobno kot UKC, samo da je veliko večja. Dan se pa zelo razlikuje po oddelkih; jaz sem začela ob 8-9h in končala okrog 16-17h. Je pa tam prosta samo nedelja, tako da se dela 6 dni v tednu. Vidiš veliko istih operacij, praktično vse so bile CABG, nekaj je bilo tudi menjav aortne, trikuspidalne in mitralne zaklopke, enkrat so celo delali timektomijo, tu se pa bolj kot ne konča.

Uradno sicer undergraduates ne smemo asistirati, ampak meni so najprej pustili anesteziologi do pacienta (lahko sem intubirala in vstavljala centralni venski kateter + Swan-Ganz kateter) in potem so se opogumili tudi kirurgi in so mi vsak dan pustili narediti več, tako sem začela s tem, da sem lahko držala srce v roki in končala s tem, da sem zaprla sternum in vse plasti navzgor (pri nas študent načeloma lahko šiva samo kožo in podkožje).

Ko pa samo opazuješ operacijo, ti pa tudi ni dolgčas, ker ti vse korake sproti opisujejo in te sprašujejo vse živo o anatomiji srca in se tudi tako ogromno naučiš.

SCOPE
Professional Exchange

SCORE
Research Exchange

hodnik na kardiotorakalni kirurgiji

del ekipe; anesteziolog in kardiokirurgja

asistiranje pri CABG

Mentorstvo

Uradno sem sicer imela enega mentorja, ampak sem menjavala operacijske dvorane in so me vsi kirurgi in celo anesteziologi učili. Tisti glavni mentor mi je dodatno dodeljeval še paciente, katerih izvide sem morala naštudirati in potem naslednji dan povedati diagnozo, terapijo, opis predlagane operacije in prognozo, ampak to se ni dogajalo vsak dan.

Socialni program

Za socialno življenje je bilo, kot sem že omenila, lepo poskrbljeno. Med vikendi so nas tiste štiri tuje študente iz Ludhiane peljali v Agro pogledat Taj Mahal in gor na mejo s Pakistanom gledat Wagah Border Ceremony in Golden temple. Pravi socialni program so pa organizirali za vse IFMSA študente, ki so bili takrat v Indiji, v Rajasthanu. Za tega se doplača okrog 80\$ + potni stroški.

Splošna ocena izmenjave

Cela izmenjava je bila res dobra in bi jo priporočila vsem. Veliko se naučiš in ljudje so res ful prijazni.

Potrebnik

Nič ni nujno vzeti sabo, ker vse lahko tam kupiš ;) Mogoče raje že od doma prinesi fotografije (te za potni list), da ti hitreje naredijo vse prepustnice, in pa toaletni papir (to veš, da itak skor cela Azija ne uporablja;D)

Približna razdelitev stroškov

letalska karta: 780€

hrana: zastonj v hostlu, če ješ zunaj je pa smešno poceni

socialni program: 80\$ + potni stroški okrog 50\$

ostalo: vedno lahko zbarantaš na male pare;)